

Liturgie

Liturgie voor de eredienst op zondag 2 augustus 2026 om 15:00 in de Oude Kerk.

Voorganger: ds. W. Rijneveld

Zingen: Psalm 63 (Weerklank)

1 Mijn God, Gij zijt mijn toeverlaat,
naar U, Heer, strekt zich mijn verlangen.
Mijn hart wil niets dan U ontvangen,
die leven zijt en leven laat.
O Heer, mijn ziel en zinnen smachten
en dorsten naar U in een land,
waarop de zon verzengend brandt, -
schenk Gij mijn leven nieuwe krachten.

3 Wanneer ik wakend in de nacht
mijn geest bij U, Heer, laat vertoeven,
dan mag ik weer uw goedheid proeven
uw hulp wordt nooit vergeefs verwacht.
Waar zich uw vleugels breed ontvouwen,
zing ik mij van mijn zorgen vrij.
Mijn ziel, Heer, is U zeer nabij,
door uw hand word ik vastgehouden.

Stil gebed

Votum en Groet

Zingen: Psalm 133 (Oude Berijming)

1 Ai, ziet, hoe goed, hoe lieflijk is 't, dat zonen
Van 't zelfde huis, als broeders samen wonen,
Daar 't liefdevuur niet wordt verdoofd
't Is als de zalf op 's Hoge priesters hoofd,
De zalf, waarmee hij is aan God gewijd,
Die door haar reuk het hart verblijdt.

3 Waar liefde woont, gebiedt de HEER den zegen:
Daar woont Hij Zelf, daar wordt Zijn heil verkregen,
En 't leven tot in eeuwigheid.

Geloofsbelijdenis

Zingen: Psalm 16 (Oude Berijming)

3 Getrouwe HEER, Gij wilt mijn goed, mijn God,
Mijn erfenis en 't deel mijns bekens wezen.
Gij onderhoudt gestaag het heuglijk lot,
Dat Gij, zo mild, voor mij hebt uitgelezen.
De schoonste plaats mat Gij met ruime snoeren
O heerlijk erf, gij kunt mijn ziel vervoeren.

6 Gij maakt eerlang mij 't levenspad bekend,
Waarvan in druk 't vooruitzicht mij verheugde.
Uw aangezicht, in gunst tot mij gewend,
Schenkt mij in 't kort verzadiging van vreugde.
De lieflijkheeden van 't zalig hemelleven
Zal eeuwiglijk Uw rechterhand mij geven.

Gebed om de opening van het Woord

Schriftlezing: Genesis 13 vers 1 - 18

Abram en Lot scheiden van elkaar

- ¹ Zo trok Abram weg uit Egypte naar het Zuiderland, hij en zijn vrouw, en alles wat hij had, en Lot met hem. ² En Abram was zeer rijk, aan vee, aan zilver en aan goud.
- ³ En hij reisde van rustplaats tot rustplaats, vanuit het Zuiderland tot aan Bethel, naar de plaats waar zijn tent eerst gestaan had, tussen Bethel en Ai,
- ⁴ naar de plaats van het altaar dat hij daar vroeger gemaakt had; en Abram riep daar de Naam van de HEERE aan.
- ⁵ Lot, die met Abram meeding, had ook kleinvee en runderen en tenten.
- ⁶ En dat land liet het niet toe dat zij bij elkaar woonden, want zij hadden veel bezittingen, zodat zij niet bij elkaar konden wonen.
- ⁷ Er ontstond *dan ook* onenigheid tussen de herders van het vee van Abram en de herders van het vee van Lot. Bovendien woonden in die tijd de Kanaänieten en de Ferezieten in dat land.
- ⁸ En Abram zei tegen Lot: Laat er toch geen onenigheid zijn tussen mij en jou, en tussen mijn herders en jouw herders. Wij zijn immers mannen *die* broeders zijn!
- ⁹ Licht heel het land niet voor je open? Scheid je toch van mij af: als jij naar links *gaat*, dan zal ik naar rechts gaan, en als jij naar rechts *gaat*, dan zal ik naar links gaan.
- ¹⁰ En Lot sloeg de ogen op en zag dat heel de Jordaanvlakte rijk aan water was; voordat de HEERE Sodom en Gomorra te gronde gericht had, was zij in de richting van Zoar als de hof van de HEERE, als het land Egypte.
- ¹¹ Daarom koos Lot voor zichzelf heel de Jordaanvlakte en Lot trok naar het oosten; en zij werden van elkaar gescheiden.
- ¹² Abram woonde in het land Kanaän; en Lot woonde in de steden in de vlakte en zette zijn tenten op tot bij Sodom.
- ¹³ De mannen van Sodom waren echter slecht en grote zondaars tegenover de HEERE.
- ¹⁴ En de HEERE zei tegen Abram, nadat Lot zich van hem afgescheiden had: Sla toch uw ogen op en kijk vanaf de plaats waar u bent, naar het noorden, het zuiden, het oosten en het westen.
- ¹⁵ Want al het land dat u ziet, zal Ik voor eeuwig aan u en uw nageslacht geven.
- ¹⁶ En Ik zal uw nageslacht maken als het stof van de aarde; als iemand het stof van de aarde zou kunnen tellen, dan zou ook uw nageslacht geteld kunnen worden.
- ¹⁷ Sta op, ga het land door in zijn lengte en in zijn breedte, want Ik zal het u geven.
- ¹⁸ En Abram zette zijn tenten op en ging bij de eiken van Mamre wonen, die bij Hebron zijn, en hij bouwde daar een altaar voor de HEERE.

Zingen: Psalm 73 (Oude Berijming)

13 Wien *heb ik* nevens U omhoog?
Wat zou *mijn* hart, wat zou *mijn* oog,
Op *aarde* nevens U toch lusten?
Niets is er, waar ik in kan rusten.
Bezwijkt dan ooit, in bitt're smart
Of *bangen* nood, *mijn* vlees en hart,
Zo zult Gij zijn voor mijn gemoed
Mijn *rots*, *mijn* deel, *mijn* eeuwig goed.

14 Wie ver van U de weelde zoekt,
Vergaat eerlang en wordt vervloekt.
Gij roeit hen uit, die *afhoereren*
En U den trotsen *nek* toekeren.
Maar 't is mij goed, mijn zaligst lot,
Nabij te wezen bij mijn God
'k Vertrouw op Hem geheel en al,
Den HEER, Wiens werk ik roemen zal.

Prediking:

"Altaar van God of stad van de mens"

Zingen: Weerklank 232 (Liederen bij Kerk en Koninkrijk)

1 Door de wereld gaat een woord
en het drijft de mensen voort:
'Breek uw tent op, ga op reis
naar het land dat Ik u wijs.'

(Refrein)

Here God, wij zijn vervreemden
door te luist'ren naar uw stem.
Breng ons saam met uw ontheemden
naar het nieuw Jeruzalem.

4 Door de wereld klinkt een lied
tegen angsten en verdriet,
tegen onrecht, tegen dwang
richten pelgrims hun gezang.

(Refrein)

Here God, wij zijn vervreemden
door te luist'ren naar uw stem.
Breng ons saam met uw ontheemden
naar het nieuw Jeruzalem.

2 Door de wereld gaat een stoet
die de ban brak van het bloed.
Die bij wat op aarde leeft
nu geen burgerrecht meer heeft

(Refrein)

Here God, wij zijn vervreemden
door te luist'ren naar uw stem.
Breng ons saam met uw ontheemden
naar het nieuw Jeruzalem.

5 Velen, die de moed begaf,
blijven staan of dwalen af,
hunk'rend naar hun oude land.
Reisgenoten, grijp hun hand.

(Refrein)

Here God, wij zijn vervreemden
door te luist'ren naar uw stem.
Breng ons saam met uw ontheemden
naar het nieuw Jeruzalem.

Dankgebed en Voorbeden**Inzameling van de gaven****Zingen: Psalm 43 (Oude Berijming)**

3 Zend HEER, Uw *licht en waarheid* neder,
En breng mij, *door* dien glans geleid,
Tot Uw *gewijde* tente weder
Dan *klimt mijn* bange ziel *gereder*
Ten *berge van* Uw heiligheid,
Daar mij Uw *gunst* verbeidt.

4 Dan ga ik *op tot* Gods altaren,
Tot God, mijn *God*, de bron van vreugd
Dan zal ik, *juichend*, *stem* en snaren
Ten *roem van* Zijne goedheid paren,
Die, *na kortstondig* ongeneugt
Mij eindeloos verheugt.

Zegen